

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۹ مارچ ۲۰۱۵

هشتم مارچ روز زنان زحمتکش را گرامی می داریم!

هشتم مارچ یا روز همبستگی زنان جهان در وضعیتی فرا می رسد که زنان افغانستان در فقر، بدبختی، تجاوز، ستم، اعتیاد و ده ها مصیبت دیگر به سر می برند و این جنایت ها بیشتر از سالهای قبل در کشور بیداد می کند و امیدی برای بهبود و رهایی زنان از مصائب فوق الذکر در کشوری که هنوز در آن کشتار زحمتکشان ادامه دارد و اسیر است، وجود ندارد.

در روستاها و دهات افغانستان نه تنها نامی از حقوق زنان برده نمی شود، بلکه هر روز اخبار تکانهنده ای از تجاوز به زنان و حتا کودکان، خودسوزی، فرار از منزل، ازدواج های اجباری، خشونت های روز افزون و ده ها مصیبت دیگر از نقاط مختلف کشور به گوش می رسد که بیانگر حقایق تلخی از زندگی پُر مشقت زنان تحت ستم این کشور ما است.

در اکثر نقاط کشور زنان از حق آموزش تعلیم و تحصیل و کار در ادارات محروم بوده و هنوز هم چون موجود درجه دوم مورد فروش و معامله منازعات خانوادگی یا قبیله ئی قرار می گیرند. این موضوعات دامنگیر اکثریت قاطع زنان زحمتکش جامعه بوده و روز تاروز ابعاد وسیعتری به خود کسب می کند.

تجلیل از هشتم مارچ در کشور ما با آن که طی سالهای اخیر رنگ و رونق بیشتری کسب کرده است و با برگزاری محافل پُر زرق و برق در سالون های مجلل و هتل های بزرگ از سوی مؤسسات و نهادهای مختلف تجلیل می گردد، اما برگزاری همچو محافل بیشتر جنبه سمبولیک و پروژه بی داشته و تغییر مثبتی در وضعیت زنان به خصوص زنان زحمتکش و تحت ستم روستا های افغانستان ایجاد نمی کند.

در همچو محافل که بیشتر صحبت ها به مقامات عالیرتبه مردانه دولتی اختصاص داده می شوند، صحبت از دستاوردها و برنامه های پیش رو برای زنان می شود که سخنرانان خود به آن باور ندارند و حتا از اشتراک زنان شان در همچو محافل امتناع می ورزند. همه این وعده و وعیدها بعد از توزیع چند تحفه و تقدیرنامه به عده ای، با

ترک محفل فراموش می شود، چون حاکمان فعلی منطقاً نمی توانند مدافع زنان زحمتکش و تهیدست باشند، چه رسد که همبستگی آنها را بخواهند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، هشتم مارچ روز همبستگی زنان را به همه زنان زحمتکش کشور تیریک گفته و به این باور است تا زمانی که زنان ستمدیده و دردمند کشور به خود آگاهی نرسند و به خاطر کسب حقوق خود متشکلانه و آگاهانه مبارزه نکنند نباید انتظار آن را داشته باشند که حقوق و آزادی شان از طریق سخنرانی ها و محافل سمبولیک و سرکاری و سفارتخانه ئی در هوتل ها و سالون های بزرگ به دست می آید. این تنها زنان زحمتکش و ستمدیده کشور ما هستند که با همبستگی و با رزم مشترک با زحمتکشان مرد می توانند به حقوق و رفاه و آزادی برسند و در کشور عاری از ستم و جنایت زندگی کنند.

– هشتم مارچ ۲۰۱۵